

Gergely Ágnes

EGY RÉGI VERS VISSZHANGJA

A sziget löszfalainál
ahogy az emlék és az ikra,
csomósodik köréd, király,
az, hogy rálátsz az álmaidra.

S mint elrabolt sublód felett
egykor a birsalmák nyugalma,
percekre herdált életed
lassan úgy fordul nyomtalanra.

Töltenéd mérged a bolondon?
Megcsikarnád az ismeretlent?
Elmegy a vers is, mint a hormon,

nem élted át, mi visszarettent –
s a bozóttűzből fel, tova
száll, száll az Isten madara.

Kinde Annamária

SZANDRA MAYT MEGTALÁLNI

Amint sehol a semmit
úgy megtalállak téged
A parton ülve holt
szerelmeidet nézed

Vonulnak egyre szépen
ahogy halotthoz illik
Reád egyik se nézne
és mintha ott se lennél

És mintha nem is volnál
nem élsz és nem cselekszel
Nem is látod a képet
csak gondolod ezerszer